

Донецький вірш

Володимир Підпалий

Л. Талалаєві

В гранітний берег хвилі б'є Міус,
гудуть, гудуть невтомні естакади,
глибинно й дужо дихає Донбас,
цвітуть в Донецьку восени троянди...

Серед гаїв, долин, і тут, і там,
де я красу шукав і віднаходив,
все оминав тебе мій тихий ямб,
все оминали здивування й подив...

Не гнівайся, що мовчки я любив,
що десь ходив віддалі до часу –
свій ніжний вірш, як пару голубів,
тобі я в серці приберіг, Донбасе.

До мене ти, немов у сні, явивсь
у золотому шумі листопаду –
твого неба щоголівська вись
на терикони і троянди пада...